

Publicerad 2022-02-25 13:09 av Black raven

Där ute

Vissnar som nykläckt gryning.
Inte ens i betraktarens ögon hälften så underbar.
Blandar kompakt tystnad med lönnfet småprat.
Vilsen nästan hemmablind.
Utan trösten segrar stormen.
Blundar varje gång slasket ser igenom mig.
Planterar en slags närhet i stadens lusthus.
När vingar inte längre bär.
Inte heller skelande tvåsamhet.
Natten kurar ihop sig till ingenting.
Men stannar i ett paralyserat skräcksamhälle.
Tvingad att älska sig själv.
Någonstans där ute.
Finns det möjligen ett svar bland koraller och röd vin.
Men vad vet jag.
Kanske fylls vi av längtan.
En känsla av kolik intar livets scen.
Jag ser dess statister passerar.
Där de flanerar längs gator iklädda endast munkavel.
Tystnaden äger dem.
Även om det är deras egen.
Sorgen skriker dem i ansiktet.
Men de blundar.
I sitt tvångsbeteende.
På en äng.
Av röda tistlar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten